

Lieta C-492/23**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 3. augusts

Iesniedzējtiesa:*Curtea de Apel Cluj* (Rumānija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 15. jūnijs

Prasītāja:

X

Atbildētājas:*Russmedia Digital SRL**Inform Media Press SRL***Pamatlietas priekšmets**

Apelācijas sūdzība pēc *Tribunalul Specializat Cluj* (turpmāk tekstā – “Klužas specializētā tiesa”) apelācijas kārtībā pieņemtā sprieduma atcelšanas civillietā, kuras dalībnieki ir, no vienas puses, atbildētājas un apelācijas sūdzības iesniedzējas *Russmedia Digital SRL* un *Inform Media Press SRL* un, no otras puses, prasītāja un otra puse apelācijas instancē X; apelācijas sūdzības priekšmets ir prasība par atlīdzību saistībā ar morālo kaitējumu, kas, iespējams, radies no dažādās tīmekļa vietnēs publicētiem sludinājumiem, kuri satur personas datus.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. panta 3. punktu tiek lūgts interpretēt Direktīvas 2000/31 12.–15. pantu, kā arī Regulas 2016/679 2. panta 4. punktu, 4. panta 7. un 11. punktu, 5. panta 1. punkta b) un f) apakšpunktu, 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 7., 24. un 25. pantu.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2000/31/EK 12.–14. pants attiecas arī uz tādu informācijas glabāšanas pakalpojumu sniedzēju, kas nodrošina lietotājiem vietni bezmaksas vai maksas sludinājumu publicēšanai, kurš apgalvo, ka viņa loma lietotāju sludinājumu publicēšanā ir tikai tehniska (nodrošinot platformu), bet kurš savos vietnes izmantošanas vispārējos nosacījumos norāda, ka nepretendē uz īpašumtiesībām attiecībā uz iesniegto vai publicēto, augšupielādēto vai pārraidīto saturu, taču saglabā tiesības izmantot šo saturu, tostarp kopēt, izplatīt, pārraidīt, publicēt, reproducēt, pārveidot, tulkot, nodot partneriem un izņemt to jebkurā laikā, arī bez nepieciešamības pamatot?

2) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) 2. panta 4. punkta, 4. panta 7. un 11. punkta, 5. panta 1. punkta f) apakšpunkta, 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 7., 24. un 25. panta un Direktīvas 2000/31/EK 15. panta interpretāciju šādam informācijas glabāšanas pakalpojumam, kurš ir personas datu pārzinis, pirms sludinājuma publicēšanas ir jāpārbauda, vai persona, kas publicē sludinājumu, un personas datu, uz kuru attiecas sludinājums, īpašnieks ir viena un tā pati persona?

3) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) 2. panta 4. punkta, 4. panta 7. un 11. punkta, 5. panta 1. punkta f) apakšpunkta, 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 7., 24. un 25. panta un Direktīvas 2000/31/EK 15. panta interpretāciju šādam informācijas glabāšanas pakalpojumam, kurš ir personas datu pārzinis, ir iepriekš jāpārbauda lietotāju nosūtīto sludinājumu saturs, lai izslēgtu tos sludinājumus, kuriem ir iespējams nelikumīgs raksturs vai kuri var ietekmēt personas privāto un ģimenes dzīvi?

4) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) 5. panta 1. punkta b) un f) apakšpunkta, 24. un 25. panta un Direktīvas 2000/31/EK 15. panta interpretāciju šādam informācijas glabāšanas pakalpojumam, kurš ir datu pārzinis, ir jāpiemēro atbilstoši aizsardzības pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu ar tā starpniecību publicēto sludinājumu satura reproducēšanu un izplatīšanu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību), 12.–15. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk tekstā – “VDAR”), 2. panta 4. punkts, 4. panta 7. un 11. punkts, 5. panta

1. punkta b) un f) apakšpunkts, 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 7., 24. un 25. pants

Apvienotās lietas no C-236/08 līdz C-238/08, *Google France* un *Google*; lieta C-18/18, *Glawischnig-Piesczek*; lieta C-460/20, *Google* (iespējami neprecīza satura atsauču atsaistīšana); lieta C-401/19, Polija/Parlaments un Padome; lieta C-291/13, *Papasavvas*; lieta C-521/17, *SNB-REACT*; lieta C-484/14, *McFadden*; lieta C-324/09, *L'Oréal* u.c.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Legea nr. 365 din 7 iunie 2002 privind comerțul electronic (2002. gada 7. jūnija Likums Nr. 365 par elektronisko tirdzniecību; turpmāk tekstā – “Likums Nr. 365/2002”), ar kuru valsts tiesībās transponē Direktīvu 2000/31, 11.–14. pants, kas ietverti IV nodaļā par pakalpojumu sniedzēju atbildību. Tā 11. pantā ir noteikti civiltiesiskās, krimināltiesiskās un administratīvās atbildības noteikumi attiecīgi par sniegto informāciju un pārraidīto informāciju. 12. pantā ir konkrēti reglamentēta starpniecība ar vienkāršu pārraidīšanu, nosakot, ka šāda pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par pārraidīto informāciju, ja ir izpildīti noteikti nosacījumi attiecībā uz tā neiesaistīšanos pārraides uzsākšanā, saņemšanā un saturā. 13. pantā ir paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par pārraidītās informācijas automātisku, pagaidu un īslaicīgu uzglabāšanu, un 14. panta “Informācijas pastāvīga uzglabāšana, glabāšana” 1. punktā ir noteikts: “*Ja informācijas sabiedrības pakalpojums sastāv no šī pakalpojuma saņēmēja iesniegtās informācijas uzglabāšanas, minētā pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par informāciju, kas tiek uzglabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem: a) pakalpojuma sniedzējam nav faktisku zināšanu par darbības vai informācijas nelikumību un, attiecībā uz prasībām par zaudējumu atlīdzināšanu, tam nav zināmi fakti vai apstākļi, no kuriem izriet, ka attiecīgā darbība vai informācija varētu kaitēt trešo personu tiesībām; b) uzzinot, ka attiecīgā darbība vai informācija ir nelikumīga, vai uzzinot faktus vai apstākļus, no kuriem izriet, ka attiecīgā darbība vai informācija varētu kaitēt trešo personu tiesībām, pakalpojuma sniedzējs rīkojas ātri, lai to izņemtu vai liegtu tai pieeju*”.

Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic (Metodiskie norādījumi Likuma Nr. 365/2002 par elektronisko tirdzniecību piemērošanai) apstiprināti ar *Hotărârea Guvernului nr. 1.308/2002* (Valdības lēmums Nr. 1.308/2002 (turpmāk tekstā – “metodiskie norādījumi”), 11. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru “*Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā likuma 12.–15. pantā paredzētos pakalpojumus, nav pienākuma uzraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, kā arī tiem nav aktīvi jāmeklē dati, kas attiecas uz šķietami nelikumīgām darbībām vai informāciju to pakalpojumu nozarē, ko sniedz informācijas sabiedrība*”.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja X cēla prasību *Judecătoria Cluj-Napoca* (turpmāk tekstā – “Klužas–Napokas pirmās instances tiesa”) pret atbildētāju sabiedrību *Russmedia Digital SRL* kā tīmekļa vietnes www.publi24.ro īpašnieci. Viņa norādīja uz to, ka 2018. gada 1. augustā šajā vietnē parādījās sludinājums, ko bez prasītājas piekrišanas publicēja neidentificēta trešā persona, ar nomelnojošu un aizskarošu saturu. Konkrēti, atbilstoši sludinājumam prasītāja piedāvāja seksuālus pakalpojumus un sludinājumā parādījās arī bez viņas piekrišanas izmantotas prasītājas fotogrāfijas, kā arī viņas tālruņa numurs. Bez prasītājas piekrišanas publicēto sludinājumu īsā laikā pārņēma citas tīmekļa vietnes ar reklāmas saturu un arī šobrīd tas ir publicēts daudzās vietnēs, norādot oriģinālo avotu.
- 2 Klužas–Napokas pirmās instances tiesa apmierināja šo prasību un piesprieda *Russmedia Digital SRL* samaksāt 7000 eiro par morālo kaitējumu, kas radies, pārkāpjot prasītājas tiesības uz tēlu, godu un reputāciju un prasītājas tiesības uz privātumu, kā arī par viņas personas datu neatbilstošu apstrādi.
- 3 Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka šī publikācija ir ar VDAR noteikto atbildētājas pienākumu pārkāpums un ka atbildētājas pasivitāte ir nopietni ietekmējusi prasītājas privāto dzīvi, jo šī darbība ir nelikumīga saskaņā ar *Codul civil* (Civilkodekss) 253. pantu.
- 4 Ar sabiedrību *Inform Media Press SRL* saistītie aspekti nav būtiski prejudiciālo jautājumu mērķiem.
- 5 *Russmedia Digital SRL* pārsūdzēja šo spriedumu Klužas specializētajā tiesā. Šī tiesa grozīja pārsūdzēto spriedumu, noraidot kā nepamatotu X celto prasību pret *Russmedia Digital SRL*. Vienlaikus X tika piespriests samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai *Russmedia Digital SRL* 4550 lejas (RON) par apelācijas tiesvedības izmaksām.
- 6 Klužas specializētā tiesa uzskatīja, ka sludinājums nesatur informācijas, kas iegūta no apelācijas sūdzības iesniedzējas sabiedrības, jo tā bija sniegusi tikai sludinājuma uzglabāšanas pakalpojumu, aktīvi neiesaistoties attiecībā uz sludinājuma saturu. Turklāt, tiklīdz apelācijas sūdzības iesniedzēja atklāja, ka šis saturs ir tāds, kas kaitē atbildētājas apelācijas instancē tiesībām, tā liedza tam pieeju.
- 7 Līdz ar to minētā tiesa nosprieda, ka lietā ir piemērojams Likums Nr. 365/2002, un konkrēti 14. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kas atbrīvoja apelācijas sūdzības iesniedzēju no atbildības par morālo kaitējumu, ko radījis lietotāju publicēto sludinājumu saturs tīmekļa vietnē www.publi24.ro. Tāpat tā uzskatīja, ka uz lietu ir attiecināms arī metodisko norādījumu 11. panta 1. punkts, tāpēc apelācijas sūdzības iesniedzējai nebija jāpārbauda informācija, ko tā pārraidīja.
- 8 X pārsūdzēja šo spriedumu *Curtea de Apel Cluj* (Klužas apelācijas tiesa), lūdzot pieņemt pārsūdzību, pārskatīt Klužas specializētās tiesas spriedumu, noraidīt kā

nepamatotu *Russmedia Digital SRL* iesniegto apelācijas sūdzību un apstiprināt kā likumīgu un pamatotu Klužas–Napokas pirmās instances tiesas spriedumu.

- 9 Prasītāja atsaucās uz to, ka apelācijas instances tiesas spriedums ir prettiesisks, jo tajā ir nepareizi interpretēti un piemēroti Likuma Nr. 365/2002 noteikumi, un ka bija jāpiemēro *Codul de procedură civilă* (Civilprocesa kodekss) 488. panta 1. punkta 8. apakšpunktā paredzētais atcelšanas pamats. Viņa apgalvo, ka Likums Nr. 365/2002 nav speciāls likums attiecībā uz VDAR, kas ir tieši piemērojama, un ka tajā nenosaka atkāpi no atbildības, kas būtu prioritāra pār VDAR. Šajā ziņā Klužas specializētajai tiesai būtu vajadzējis analizēt atbildētājas un apelācijas sūdzības iesniedzējas atbildību arī no VDAR viedokļa.
- 10 Pēc prasītājas ieskata, *Russmedia Digital SRL* nepiedāvāja tikai glabāšanas pakalpojumu un Likums Nr. 365/2002 nav piemērojams, bet tai bija arī pārvaldības loma, iejaucoties satura līmenī, lai nodrošinātu labu informācijas pārvaldību. Tās loma, kas ietver noteiktu lietojumprogrammu uzglabāšanu uz servera noteiktā secībā, ar noteiktu formātu vai dizainu, kas pieejamas noteiktā saskarnē, kuru pilnībā pārvalda atbildētāja, padara šo sabiedrību par informatīva satura sniedzēju, ņemot vērā tās aktīvo iesaisti uzglabāto datu un informācijas līmenī. Sabiedrība ir arī personas datu pārzinis un ir pārkāpusi VDAR noteikumus, veicot tai neatbilstošu apstrādi. Prasītājas personas dati tika izmantoti bez viņas piekrišanas, un minētajā vietnē jebkurai personai ir iespējams publicēt jebkādu tekstu ar jebkādu saturu, ieskaitot citu cilvēku attēlus, nenodrošinot vietnē apstrādāto personas datu drošību, kas noved pie neiespējamības neatgriezeniski dzēst šādus datus no tiešsaistes telpas. Sludinājuma izņemšana neatbrīvo sabiedrību no atbildības, jo izņemšanas brīdī ziņa jau bija pārņemta citās vietnēs, tā jau ir izplatījies lielos apmēros, un kaitējums jau ir radies un to nav iespējams pilnībā novērst.
- 11 Atbildētāja *Russmedia Digital SRL* lūdza noraidīt ārkārtas pārsūdzību kā nepamatotu un atzīt par likumīgu un pamatotu apelācijas sūdzības risinājumu, kā arī atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, apgalvojot, ka tiesas risinājums ir pamatots gan faktiski, gan juridiski. Atbildētāja apgalvo, ka tāds speciālais un atkāpes paredzošais režīms kā Likums Nr. 365/2002 ir pārkāps pār vispārējo tiesību normu.
- 12 Klužas apelācijas tiesa, kas ir iesniedzējtiesa šajā lietā, uzskatīja, ka Klužas specializētā tiesa neatsaucās uz VDAR noteikumiem, lai gan tai bija procesuāls pienākums tos analizēt pakārtoti un uz tiem arī skaidri un uzstājīgi atsaucās prasītāja un atbildētāja apelācijas instancē, apstākļos, kad minētajai tiesai bija jāanalizē saikne starp valsts tiesību aktu – Likumu Nr. 365/2002 – un VDAR, kas ir tieši un obligāti piemērojama valsts tiesību sistēmā.
- 13 Līdz ar to iesniedzējtiesa apmierināja prasību un noraidīja pārsūdzēto spriedumu kopumā, nododot lietu atkārtotai izskatīšanai apelācijas kārtībā.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 14 Iesniedzējtiesa analizē vairākus Tiesas spriedumus lietās, kurās ir izvirzīts pārvaldītāja un sniegto pakalpojumu veida kvalifikācijas jautājums no pārvaldītāja atbildības viedokļa.
- 15 Piemēram, apvienotajās lietās no C-236/08 līdz C-238/08 Tiesa nosprieda, ka atsauces pakalpojuma internetā sniedzējs nevar tikt saukts pie atbildības par pēc reklāmas devēja pieprasījuma uzglabātajiem datiem, ja vien, uzzinot par šo datu vai šī reklāmas devēja darbību prettiesisko raksturu, viņš nav nekavējoties šos datus izņēmis vai liedzis tiem pieeju. Lietā C-18/18 Tiesa nosprieda, ka dalībvalsts tiesa, pirmkārt, nevar izdot rīkojumu glabāšanas pakalpojumu sniedzējam, nosakot viņam pienākumu vispārīgā veidā uzraudzīt informāciju, ko viņš uzglabā, nedz arī, otrkārt, likt tam aktīvi meklēt faktus vai apstākļus, kas ir nelikumīgā satura pamatā. Lietā C-460/20 Tiesa izskata jautājumu par tās informācijas patiesumu un precizitāti, kurai var piekļūt, izmantojot tiešsaistes meklētājprogrammas. Tādējādi, piemērojot attiecīgās personas “tiesības tikt aizmirstam”, meklētājprogrammas pakalpojuma sniedzējam būs jāizņem informācija, kas atrodas indeksētajā saturā, ja persona, kas pieprasa atsaistīt atsauces, pierāda, ka šāda informācija ir acīmredzami neprecīza. Lietā C-401/19 Tiesa attiecībā uz tiešsaistes satura kopīgošanas platformām konstatē, ka, lai izvairītos no atbildības, kad lietotāji augšupielādē to platformās nelikumīgu saturu, attiecībā uz kuru tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji no tiesību subjektiem nav saņēmuši atļauju, šiem pakalpojumu sniedzējiem ir jāpierāda, ka tie atbilst visiem atbrīvojuma nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas 2019/790 17. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā. Direktīvas 2000/31 17. panta piemērošana nerada nekādu vispārēju pārraudzības pienākumu, lai gan Direktīvas 2019/790 17. panta 8. punktā ir paredzēta papildu garantija tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāju tiesību uz vārda un informācijas brīvību respektēšanai. Šādu pakalpojumu sniedzējiem nevar tikt noteikts pienākums novērst tāda satura augšupielādi un padarīšanu par publiski pieejamu, kura nelikumīgā rakstura konstatēšanai tiem būtu jāveic neatkarīgs satura novērtējums, ņemot vērā tiesību subjektu sniegto informāciju. Lietā C-291/13 Tiesa secināja, ka Direktīvas 2000/31 12.–14. pantā paredzētie civiltiesiskās atbildības ierobežojumi neattiecas uz preses izdevējsabiedrību, kurai pieder tīmekļa vietne, kurā ir publicēta avīzes elektroniskā versija, ja turklāt šīs sabiedrības ienākumi tiek gūti no šajā vietnē izplatītās komercreklāmas, ja vien tai ir zināma informācija, kuru tā publicē, un tā veic kontroli pār to. Lietā C-521/17 Tiesa nosprieda, ka Direktīvas 2000/31/EK 12.–14. pants ir interpretējami tādējādi, ka tādām IP adrešu nomas un reģistrēšanas pakalpojuma sniedzējam, kurš ļauj interneta domēna vārdus izmantot anonīmi, ir piemērojami minētajos pantos paredzētie atbildības ierobežojumi, ja šis pakalpojums ietilpst kādā no šajos pantos noteiktajām pakalpojumu kategorijām un ja ir izpildīts visu attiecīgo nosacījumu kopums, ciktāl šāda pakalpojuma sniedzēja darbības ir kvalificējamās kā tīri tehniskas, automātiskas un pasīvas, kas nozīmē, ka viņam nav nedz zināšanu, nedz kontroles pār informāciju, ko pārraida vai uzglabā viņa klienti, un ciktāl viņam nav aktīvas lomas tādā ziņā, ka tas ļautu viņa klientiem optimizēt to

veikto pārdošanu tiešsaistē. Lietā C-324/09 Tiesa nosprieda, ka Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams interneta tirdzniecības vietas operatoram, ja tam nav bijusi aktīva loma, kas tam ļāva zināt par uzglabāto informāciju vai kontrolēt to. Minētajam operatoram ir šāda loma, ja viņš sniedz palīdzību, ko veido tostarp pārdošanas piedāvājumu optimizācija un to reklamēšana. Tomēr pakalpojuma sniedzējs nevar atsaukties uz šajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no atbildības, ja viņam ir bijis zināms par faktiem vai apstākļiem, pamatojoties uz kuriem rūpīgam saimnieciskās darbības subjektam būtu bijis jāatklāj attiecīgo pārdošanas piedāvājumu prettiesiskums, un šādu zināšanu gadījumā viņš nav rīkojies ātri minētā 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

- 16 Klužas apelācijas tiesa piemin arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu lietā *Delfi A.S. pret Igauniju*, kurā prasītāja sabiedrība, kas pārvaldīja komerciālu ziņu portālu, valsts tiesā tika atzīta par atbildīgu par tās lasītāju aizskarošajiem komentāriem attiecībā uz laikraksta rakstu par kādu prāmju kompāniju. Pēc prāmju kompānijas juristu pieprasījuma prasītāja sabiedrība izņēma aizskarošos komentārus, bet tikai 6 nedēļas pēc to publicēšanas. ECT konstatēja, ka valsts tiesas lēmums nepārkāpj Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. pantu (vārda brīvība), jo gadījumos, kad trešo personu lietotāju komentāri izpaužas kā naida runa un draudi, kas vērsti uz personu fizisko neaizskaramību, citu personu un visas sabiedrības tiesības un intereses var ļaut līgumslēdzējam valstīm noteikt interneta ziņu portālu atbildību, ja tie neveic pasākumus, lai nekavējoties izņemtu acīmredzami nelikumīgos komentārus.
- 17 Analizētā Tiesas judikatūra attiecas tikai uz vietnē publicētiem piedāvājumiem, kuru prettiesiskais raksturs izriet no pakalpojuma sniedzējam skaidri paziņotu faktu un apstākļu analīzes pēc reklāmas publicēšanas, bet neanalizē arī šajā lietā konstatēto gadījumu, kura specifiku nosaka tas, ka neidentificēta lietotāja publicētā sludinājuma saturam ir nepārprotami nelikumīgs saturs un tas ļoti kaitē attiecīgajai personai. Šis nelikumīgais raksturs bija acīmredzams, jo cietušās personas it kā piedāvātie pakalpojumi pēc savas būtības nopietni apdraud viņas tiesības uz tēlu. Turklāt seksuālie pakalpojumi, kas it kā tiek piedāvāti, pamatojoties uz publicēto sludinājumu, var būt saistīti ar smagiem noziegumiem, kas paredzēti *Codul penal* (Kriminālkodekss), piemēram, prostitūcijas veicināšana un izmantošana (Kriminālkodeksa 213. pants) un cilvēku tirdzniecība (Kriminālkodeksa 210. pants).
- 18 Saskaņā ar *Russmedia Digital SRL* pārvaldītās tiešsaistes platformas vispārējiem lietošanas nosacījumiem, nešķiet, ka šī sabiedrība ir tikai pasīvs datu lietotājs (starpnieks), jo tā, lai gan nepretendē uz sniegtā vai publicētā, augšupielādētā vai pārraidītā saturu īpašumtiesībām, tomēr saglabā tiesības izmantot saturu, tostarp tiesības kopēt, izplatīt, pārraidīt, publicēt, reproducēt, izmainīt, tulkot, pārsūtīt partneriem un izņemt to jebkurā laikā, arī bez pamatota iemesla šajā ziņā.
- 19 Klužas apelācijas tiesa izskata lietu kā apelācijas tiesa un tās pieņemtais lēmums būs galīgs.